

Kulkee henki kaiken yllä
mutta sen laulu kesken jää
kun romuluinen ihminen kulkee
ei mihinkään

ja ihmisten keskellä kulkee
kylmyys itsevarmana
on jäiset huulet suudelmina
jokaisen otsalla

oli kädessään miekka tai aura
aina kaiken tuhoaa
vuosisadasta toiseen
mies uhoaa

viinivirran rannoilta
haudoista, kehdoista
laulu raikaa elämän
aamuista, ehtoista:

Jumala ja Saatana paetkoot luomuksiaan kun ei mitään uutta
täällä opita, häpeänsä takaa meille toivottakoot hyvää tulevais
uutta

Sylissä pidetään kauneutta
välillä paiataan rumuutta
haistattelujen väliin
kukkia, runoutta

ja elämä on kuin juhlaa
se ikuisesti jatkukoon
viinin, tanssin ja naisten seasta
raikukoon: